

Τούτες τις μέρες η εμπορική πλεόραση στην Αυστραλία έχει υποβαθμιστεί και υπονομευτεί για ν' αποβλακώσει τους πολίτες τής χώρας σε σημείο που δεν βλέπεις στις εγκώριες παραγωγές τίποτε άλλο από νυφοπάζαρα που εξευτελίζουν τη γυναίκα με δεκάδες κοπέλλες να διεκδικούν την καρδιά ενός μορφονιού, με διαγωνισμούς γνώσης, ταλέντου, μαγειρικής ή ζαχαροπλαστικής και φυσικά τις γνωστές σαπουνόπερες. Ευτυχώς, που υπάρχει η εξαίρεση στον κανόνα και τις περασμένες δύο Κυριακές στο Κανάλι 9 είδαμε σε τέσσερεις ώρες την εξέλιξη τού Ρούπερτ Μέρντοκ, από εκδότη μιας μικρής εφημερίδας στο Αντελάιν σε μεγιστάνα των ΜΜΕ με παγκόσμια διαφάνεια.

Επειδή εργαζόμουν στον Advertiser τού Αντελάιν την εποχή εκείνη, θυμάμαι το γέλιο τής αρκούδας που έπεσε όταν ο νεαρός Μέρντοκ έκανε πρόταση στο γενικό διευθυντή του Advertiser, Sir Lloyd Dumas, ν' αγοράσει την μεγαλύτερη εφημερίδα τής Νότιας Αυστραλίας, αλλά επειδή γελάει καλύτερα όποιος γελάει τελευταίος, ο Μέρντοκ είναι σήμερα ιδιοκτήτης του Advertiser και άλλων μεγάλων εφημερίδων τής Αυστραλίας για να μπορεί να διορίζει πρωθυπουργούς.

Αυτό ακριβώς αποκάλυψε το Κανάλι 9 με το τηλεοπτικό πρόγραμμα Power Games (Παιχνίδια ισχύος) όπου ο

Κόσμια και... μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΠΩΣ Ο ΡΟΥΠΕΡΤ ΜΕΡΝΤΟΚ ΕΓΙΝΕ ΜΕΓΙΣΤΑΝΑΣ ΤΩΝ ΜΜΕ

Παιχνίδια ισχύος - Power Games

πανίσχυρος μεγαλοεκδότης τότε, Σερ Φρανκ Πάκερ λέει ότι η ιδιοκτησία του Τύπου δεν ήταν γι' αυτόν υπόθετο κέρδους αλλά ισχύος, δηλαδή να διορίζει πρωθυπουργούς. Ακόμη και ο περίφημος Μέντζις φοβόταν τον Πάκερ, που τον εκβίαζε να μην δώσει άδεια για τηλεοπτικό κανάλι στον «κομμουνιστή» Μέρντοκ, όπως τον αποκαλούσε. Οπως αποκαλύπτεται τώρα ότι ο Μέρντοκ έχρισε πρωθυπουργό τον Τζον Γκόρτον και ο Πάκερ τον Μπίλι Μακράν που ο Μέρντοκ μισούσε επειδή σαν Θοσαυροφύλακας δεν τον βοήθησε στην εξαγωγή συναλλάγματος για ν' αγοράσει την λονδρέζικη εφημερίδα News of the World. Ο Μέρντοκ υποστήριξε τον Γκοφ Ουίτλαμ να γίνει πρωθυπουργός το 1972, αλλά τον «έθαψε» κανονικά,

όταν άγνωστο γιατί σαν πρωθυπουργός ο Γκοφ, αρνήθηκε ν' απαντήσει σε τηλεφώνημα του Μέρντοκ.

«Τού έχετε πει ποιός είμαι;» ρώτησε ο Μέρντοκ οργισμένος, όταν ο Γκοφ αρνήθηκε να τού μιλήσει, υποθέτω επειδή δεν ανεχόταν τις παρεμβάσεις τού Μέρντοκ στα καθίκοντά του. Τα υπόλοιπα, τα γνωρίζουμε, ο Μέρντοκ στράφηκε φανατικά εναντίον τού Ουίτλαμ και τον εξόντωσε, όπως το ίδιο έκανε με τον Κέβιν Ραντ που τον βοήθησε να εκλεγεί πρωθυπουργός στο 2007 και τον απέλυσε στις πρόσφατες εκλογές.

Διερωτώμαι, τώρα, αν ο πρωθυπουργός Τόνι Αμποτ, θα έχει το τσαγανό να πει «όχι» σε οποιαδήποτε απάντηση τού Μέρντοκ και δικαιολογώ τον πρωθυπουργό, αφού ξέρει ότι θα ξά-

σει τη θέση του αν δεν ππδήξει όσο ψηλά θέλει ο αμερικανός μεγιστάνας.

Δυστυχώς, μεγαλοεκδότες σαν τον Μέρντοκ αποδεδειγμένα έχουν βιάσει και παραβιάσει δημοκρατικούς θεσμούς και ουσιαστικά θα είμαστε όμπροι τους, αν δεν βρεθούν πολιτικοί με... φρύδια οι οποίοι θα περιορίσουν την ισχύ των μεγιστάνων σαν μέτοχοι στα ΜΜΕ, που σαν η τέταρτη εξουσία θα πρέπει να είναι ιδιοκτησία μικρών επενδυτών που δεν θα μπορούν να επιρρεάσουν την ελευθερία των εφημερίδων και δημοσιογράφων τους.

Ομως, πέρα από τα αποκαλυπτικά παιχνίδια ισχύος, ελεεινή εντύπωση προκαλεί ο χαρακτήρας των ανταγωνιστών Πάκερ - Μέρντοκ με τις συμπεριφορές τους. Ο Πάκερ ήταν βίαιος, χτυπούσε τα παιδιά του και όταν ήταν άντρες παντερέμενοι, έσπαγε ποτήρια στον τοίχο, αναποδογύριζε καρέκλες, χρησιμοποιούσε κακοποιά στοιχεία να εισβάλουν στα τυπογραφεία τού Μέρντοκ και συνομιωτούσε για να καταστρέψει τον αντίπαλο του. Ο Μέρντοκ σε νεαρή πλευρά δεν ήταν βίαιος απέναντι στην οικογένειά του, αλλά ήταν σκληρός εργοδότης, δολοπλόκος στις διαπραγματεύσεις του για να επικρατήσει και να γίνει αυτός που είναι σήμερα, κυρίαρχος στην άρχουσα τάξη τής Αυστραλίας και επικίνδυνος για την δημοκρατία της...

ΑΚΕΦΑΛΟ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ

Με νέους μπελάδες απειλείται το Εργατικό Κόμμα που είναι ακέφαλο μετά την εκλογική ήττα του, ενώ την πηγεία διεκδικούν ο Μπιλ Σόρτεν από την δεξιά πτέρυγα και ο Ανθονί Αλμπανίζ από την αριστερά πτέρυγα, που πολύ σπάνια «βγάζει» αρχηγό. Επειδή πρόκειται για δύο φιλόδοξους και μαχητικούς πηγέτες που επιρρεάζουν πολύ κόσμο μέσα στο Κόμμα, δεν αποκλείεται ν' αρχίσουν άλλες καταστροφικές κόντρες ανάμεσά τους, γι' αυτό δεν μπορώ να καταλάβω γιατί δεν μπορούν να συμφωνήσουν σε μια συμμαχία για το καλό του κινήματος. Άλλα θα μού πείτε και πολύ σωστά, πότε οι πολιτικοί έβαλαν το συμφέρον τού κόμματος και τής πατρίδας πάνω από τη δική τους ματαιοδοξία;

Ομως, θα έλεγα πως ο Ανθονί Αλμπανίζ είναι πιο έμπειρος στην πολιτική και τον κοινοβουλευτισμό, θα ασκεί μεγαλύτερη πίεση σαν πηγέτη τής αντιπολίτευσης και ζει στη Νέα Νότια Ουαλία που θα πρέπει να κερδίσουν πίσω οι Εργατικοί για να επιστρέψουν στα έδρανα τής εξουσίας. Παρόλα, αυτά δεν υποτιμώ καθόλου τις ικανότητες τού Μπιλ Σόρτεν και γι' αυτό λέω πως αυτοί οι δύο θα πρέπει να συμμαχήσουν.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΛΙΜΑΝΗΣ

Θερμά συγχαρητήρια στον γνωστό συμπάροικο, Γιάννη Καλλιμάνη, έναν από τους δυναμικότερους και ικανότερους πηγέτες τής ομογένειας, που ανέλαβε την προεδρία τής ΑΧΕΠΑ προχθές Κυριακή στην κατάμεστη αίθουσα τού φορέα. Η σύζυγός του, τα παιδιά του, συγγενείς και φίλοι, ανάμεσά τους αρκετοί πολιτικοί, παρακολούθησαν το τελετουργικό τής ΑΧΕΠΑ για την εγκατάσταση των αξιωματούχων της στα οφφικιά τους και ακολούθησε δείπνο μετά το τέλος τής εκδήλωσης.

Ν' αναφέρω την παρουσία τού νέου γενικού προέδρου στο Σίδνεϊ, κ. Σταύρου Κυρίου, τού γνωστού φιλέλληνα πολιτικού κ. Ντέιβ Κλαρκ και τής κας Μαρί Φικάρα από το Λίμπεραλ Πάρτι, τής συμπαθέστατης και δραστήριας Σόφι Κότση από το Εργατικό Κόμμα, αλλά και την πρώτη δημόσια παρουσία -πιστεύω- τού νεοεκλεγέντος Λίμπεραλ Βουλευτή στην έδρα Μπάρτον και δημάρχου Κόγκαρα, κ. Νικόλα Βαρβαρή.

Να συγχαρώ και τον Δρ Παναγιώτη Διαμάντη που ανέλαβε καθήκοντα γραμματέως στην ΑΧΕΠΑ, αλλά και όλα τα νεοεκλεγέντα στελέχη τής οργάνωσης, που -παρεμπιπότωντας- τα τελευταία δύο χρόνια πρόσφερε \$470.000(!) σε φιλανθρωπικούς σκοπούς στην Αυστραλία και την δεινοπαθούσα Ελλάδα.

Συγχαρητήρια αξίζουν και οι απερχόμενοι πρόεδροι κ.

Γιάννης Θεοδωρίδης και κα Λίτσα Διακοβασίλη, που όπως αναφέρθηκε πέτυχαν πλήρως στην αποστολή τους.

Ρεπορτάζ με φωτογραφίες τού Γιάννη Δραμιτίνου για την εκδήλωση θα διαβάσετε σε άλλη σελίδα τής εφημερίδας μας.

ΣΥΡΙΑ

Τελικά είπε μια αιλίθεια ο αιμοσταγής δικτάτορας τής Συρίας, Μπασάρ αλ Ασάντ, πως έχει στο οπλοστάσιό του χημικά όπλα, που είναι έτοιμος να τα παραδώσει σε διεθνή επιτροπή όπως πρότεινε η προστάτιδά του Ρωσία, για να γλιτώσει την «τιμωρία» του από τους Αμερικανούς. Στο μεταξύ, όμως, οι... προοδευτικοί σ' όλο τον κόσμο και στην παροικία υποστηρίζουν μαζί με το θεοκρατικό καθεστώς τού Ιράν τον Ασάντ, ακόμη και μετά την χρήση χημικών όπλων εναντίον τού λαού του. Επειδή δεν έχει όρια η υποκρισία τους, είναι οι ίδιοι που έσκιζαν τα ιμάτιά τους, όταν τα MAT -κάκιστα- χρησιμοποίησαν δακρυγόνα εναντίον διαδηλωτών στην Αθήνα. Είναι ανθίθικο να υποστηρίζεις έναν δικτάτορα φονιά τού λαού του, απλώς και μόνο επειδή δεν έχει αντιαμερικανός και είναι γεγονός ότι αυτοί οι υποκριτές δεν νιάζονται για τον μαρτυρικό Συριακό λαό, αλλά για να μην ξάσει την εξουσία το Ασάντ.

Είναι οι ίδιοι που ενώ περνούσαν γενιές δεκατέσσερεις τον πρόεδρο Μπαράκ Ομπάμα για την πρόθεσή του να τιμωρήσει τον Ασάντ επειδή χρησιμοποίησε χημικά όπλα, τώρα τον χλευάζουν σαν αναποφάσιστο πρόεδρο, ή πως φοβήθηκε την αντίσταση τού Ασάντ και των συμμάχων του! Σηγά την αντίσταση τού Ασάντ που δεν μπορεί ν' αντιμετωπίσει τον επαναστατημένο λαό του, ή το Ισραήλ και μήπως θα κρυώσει ο Πούτιν τον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο για να προστατεύσει τον δικτάτορα; Ο αμερικανός πρόεδρος δεν εφάρμοσε την απειλή του, όταν αντιμετώπισε την αντίδραση των συμπατριωτών του και τη διεθνή κοινή γνώμη.

Οι ανότοι δεν μπορούν να καταλάβουν πως έτσι λειτουργούν μια δημοκρατία και οι λειτουργοί της, που σέβονται τους κανόνες της. Το ίδιο συνέβη στη Μ. Βρετανία όταν το